

Lá thư VÔ VI

(TIẾNG NÓI CỦA BẠN ĐẠO VÔ VI NĂM CHÂU)

TIN TỨC TIN TỨC TIN TỨC

I. CHƯƠNG TRÌNH THẦY TÂM

Sau khóa Tĩnh Tâm với bạn đạo Montréal (9/7 tới 17/7/87), khóa Phát Tâm Tu Thiền tại T/V Nhẫn Hòa (12 tới 22/9/87), tại T/V Hai Không (23 tới 30/9/87), Thầy Tâm đã đến T/V Vĩ Kiên ngày 3/10/87 cho 4 khóa sống chung với Thầy trong suốt tháng 10/87.

Số bạn đạo ghi tên tham dự quá đông (trên 250 người), nên đã phải thuê thêm một căn nhà gần T/V để làm nơi cư ngụ cho các bạn đạo trong ban phục vụ các khóa học. Xin xem phóng sự các khóa học tại T/V Nhẫn Hòa và Hai Không trong số báo này)

II. SỰ XUẤT HIỆN CỦA CHA NHẪN HÒA

Sau nhiều năm điều luyện, bạn đạo Trần Văn Trường đã hội nhập với Cha và bắt đầu xuất hiện từ T/V Nhẫn Hòa, xuống Hai Không đến T/V Vĩ Kiên, đã gây nhiều kích động hào hứng, phá chấp phá mê và cho bạn đạo nhiều bài học siêu diệu. Xin xem băng video và cassette.

III. THẦY GIẢNG THIÊN ĐĂNG DU KÝ

Các khóa học tại T/V Vĩ Kiên sẽ được Thầy đọc và giảng Thiên Đăng Du Ký vào mỗi ngày từ 9 giờ sáng. Đề nghị bạn đạo nên đọc lại Thiên Đăng Du Ký trước khi tham dự khóa học, ghi lại các thắc mắc để xin được Thầy giảng.

Mỗi tối Cha Nhẫn Hòa nói chuyện với bạn đạo về việc hành pháp cho đúng với tinh thần Vô Vi, và tận độ từng bạn đạo trong việc thấy tâm tánh để tu cho mau tiến bộ.

IV. TRUNG THU TẠI T/V VĨ KIÊN

Tết Trung Thu đã được tổ chức tại T/V Vĩ Kiên vào tối 7/10/87 với sự tham dự của các thiền sinh và bạn đạo địa phương, cùng Cha và Thầy. Có rước đèn quanh T/V, dâng bánh, dâng trà.

V. BĂNG VIDEO VÀ CASSETTE VỀ CÁC KHÓA HỌC

* Tại T/V Nhẫn Hòa:

Video: 9 cuốn

Cassette: 6 cuốn

* Tại T/V Hai Không:

Video: 4 cuốn

Cassette: 4 cuốn

* Tại Nam Cali:

Video: Vấn đáp cùng Cha Nhẫn Hòa tại nhà thờ Stanton (1 cuốn)

Ngoài ra một cuốn băng cassette ĐẠO TÂM, gồm những bài thơ của Thầy, đã được thực hiện tại một phòng ghi âm chuyên nghiệp và đang được in bìa ngoài. Giá mỗi cuốn là \$3.00

Kể từ Khóa Phát Tâm Tu Thiền, băng video đã được đem đến phòng sang băng chuyên nghiệp, để việc sang băng được nhanh chóng hầu đáp ứng nhu cầu của bạn đạo các nơi. Giá mỗi cuốn băng là \$7.00. Bạn đạo cần xin liên lạc về địa chỉ Hội và cho biết rõ số lượng.

VI. NHÀ IN VÔ VI

Đang in 5,000 cuốn Tôi Tâm Đạo 1, 2, 5, 6 và 9 (tái bản kỳ 3). Sau khi hoàn tất, sẽ tái bản cuốn Thiên Đăng Du Ký. Bạn đạo cần, xin thư về Hội, ban Kinh Sách, trước ngày 15/11/87, cho biết số lượng muốn ấn tống, để quyết định số lượng sẽ in.

VII. LA THƯ VÔ VI

Sẽ không chuyển lên San José như đã thông báo trên LTVV số 19 và sẽ do cô Phạm Xuân Dung tiếp tục phụ trách.

BẢO CÁO TÀI CHÍNH

THÁNG 9

QUỸ KINH SÁCH

THU: \$ 2,918.00

CHI:

. Chi phí nhà in	\$261.66
. Văn phòng phẩm	30.73
. Bưu phí	136.68
. Băng cassette	400.00
. Băng video	422.94
. Giúp ty nạn	700.00
. Điện thoại	23.65
. Điện, gaz, rác	56.67
. Mướn nhà in	552.00
. Thuế	10.50

QUỸ THIÊN VIỆN

THU: - Khóa học: \$3,360.00
 - Thường xuyên: \$390.00

CHI:

. Thực phẩm	44.96
. Điện thoại	79.93
. Điện & gaz	105.81
. Tiện dụng	226.92

BẢN TÀI CHÍNH THUỘC T/V VĨ KIÊN

	Tháng 8	Tháng 9
THU:		
. B/đ phát tâm	\$475.00	\$280.00
. B/đ vắng lai	350.00	410.00
. Tùy hỷ	89.00	110.00
. Linh tinh		40.00

CHI:		
. Âm thực	100.85	217.74
. Vật liệu	39.89	164.47
. Linh tinh	294.14	138.72

TỘI GÌ?

Đến nay mắc phải tội gì?
 Tội mình lường gạt chẳng thi chẳng hòa
 Gạt phần sáng suốt tình Cha
 Biến lần ăn hết lại la ông Trời
 Cầu xin thề nguyện nhiều thời
 Sửa mình không sửa tội Trời đã ghi
 Có tâm chẳng học chẳng thi
 Kêu Trời, Trời đến lại nghĩ đủ điều
 Trong tâm có sẵn bao nhiêu
 Tình thương đạo đức chẳng yêu Cha Trời
 Quay về phục vụ người đời
 Tâm không chịu mở, mở lời khinh khi
 Tội này tự giết tự ghi
 Thâu đêm khó ngủ tâm thì bất an
 Chẳng dùng tâm đạo bạc bần
 Dùng phân trí thức bất an bất hòa
 Tự mình phủ nhận tình Cha
 Tu mà bất hiểu khó hòa nội tâm
 Tội này hậu kiếp sẽ cam
 Phạm vi eo hẹp tạo lầm tạo mê
 Điện quang chưa mở chưa về
 Lý Trời bị kẹt lại mẹ cõi trần
 Tự mình suy nghĩ xét phân
 Hồn nhiên chánh pháp mở tầng siêu nhiên
 Đạo là tự thức tự hiện
 Hành không đúng pháp hôn điên loạn khổ
 Tội này cũng sẽ đến giờ
 Ăn năn tu tiếp giải khổ giải mê
 Tự mình thực hiện trở về
 Biến yêu nhân loại chẳng mê lý đời
 Vạn linh chuyển hóa bởi Trời
 Tâm không minh xét khó thời độ thân
 Luân hồi nhiều kiếp bao lần
 Bỏ quên Trời Phật nghĩa ân chẳng cần
 Tội này là tội cũ lần
 Mang phân trí thức miệng phân chẳng hành
 Bất minh siêu diệu hòa thanh
 Ham đời bỏ đạo cạnh tranh đủ điều
 Khó mà sớm đạt được siêu
 Tự giam trong thức gặp nhiều khó khăn
 Bao nhiêu tầng lớp rất cần
 Mở tâm học hỏi góp phân dựng xây
 Cha Trời cũng học cũng say
 Yêu thương không bền độ ngay tại trần
 Khuyên người thức giác một phần
 Giữ tâm thanh sạch lần lần học thêm

Hai Không, ngày 1/10/87
 LSH

Arlington ngày 01/10/87

Kính gửi các bạn đạo Vô Vi khắp năm châu:

v/v: Đại hội Vô Vi kỳ 7

Thưa quý bạn đạo:

Thiên đường Arlington, Virginia, chúng tôi được Thầy Tám chính thức chấp thuận cho đứng ra tổ chức Đại Hội Vô Vi kỳ 7, vào tháng 7, 1988, tại thủ đô Hoa Thịnh Đốn. Thầy có đề nghị tên cho Đại Hội là "CHỖN THỨC", đồng thời cũng là những ngày Tết Vô Vi, để bạn đạo các nơi về chung học.

Ban Tổ Chức chúng tôi đã bắt tay vào việc lựa chọn chỗ hội họp, nơi ăn chôn ở cho được khang trang, thuận tiện. Thủ đô Hoa Thịnh Đốn là nơi hội họp của những hội nghị quốc tế quan trọng và cũng là nơi khách du lịch đến viếng thăm rất đông đảo. Nếu không sớm giữ chỗ thì khó mà có được một khách sạn như ý.

Đề việc tổ chức được chu đáo và phong phú, chúng tôi trân trọng kính mời quý bạn đạo khắp năm châu vui lòng hợp tác, đóng góp ý kiến xây dựng. Mọi chi tiết tổ chức, chúng tôi sẽ nhờ LTVV chuyển đạt tới quý bạn đạo.

Chân thành cảm tạ và kính chúc quý đạo hữu dồi dào sức khỏe, thân tâm an lạc.

Kính thư

Đại diện Ban Tổ Chức đại hội Chỗn thức
Nguyễn Hữu Phú

ĐẠO VÀNG

Họa tiếp bài thơ MINH TÂM của huynh Trịnh Quang Thắng

Hôm nay biết được mỗi đạo vàng
Mừng quá ta đi thăm niệm vang
Lập cả căn khôn bằng những bước
Dừng chân ta nghiệm mỗi đạo vàng

Ta nhớ đạo vàng thưở Trời mây
Ngỡ rằng trần thế lắm điều hay
Sao không quay lại tìm ưu khuyết
Ta phải qui không siêu xuất bay

Nguyễn Bửu Sơn, Texas

Ngày 14 tháng 9 năm 1987

Khóa Phát Tâm Tu Thiên,

Hôm nay là ngày đầu tiên của thiền viện Nhân Hòa do một số đồng đạo bạn đạo phát tâm tu thiên, tại sao chúng ta phát tâm tu thiên ? Chúng ta đã sống trong một cảnh đời giả tạo, chính mình đã tự lường gạt mình quá nhiều, cho nên ngày hôm nay phát tâm hướng thượng tìm con đường giải thoát. Cho nên khóa học này là khóa học Phát Tâm Tu Thiên, mọi người phải buông bỏ tất cả những sự phức tạp của nội tâm hướng thượng, hướng về sự thanh tịnh nhẹ nhàng để nhận lấy phần thanh quang của Đấng Cha Lành, đã và đang ân ban cho mọi người từ giây phút khắc, cho nên tôi có bài thơ cho khóa học:

Phát tâm tu thiên

Phát đạt tâm linh thấu cảnh huyền

Tâm của chúng ta bị nhồi quả bởi những sự đau khổ của trần gian quá nhiều, ngày hôm nay chúng ta phát đạt tâm linh, hướng về tâm linh, buông bỏ sự tranh chấp trong nội thức mà thấu cảnh huyền vi của Trời Phật đã cảm động và ban chiếu cho chúng ta có cơ hội tu học nơi đây.

Tâm hành chơn pháp từ tâm xuyên

Dụng tâm, dụng trí ý, dụng ý chỉ thanh thoát của mình từ tâm xuyên chớ không phải ôm cái xác này có thể về Trời được, phải buông bỏ mới về Trời được.

Tu thân sửa tiên vào chơn thức

Tu thân là phải chấp nhận, các bạn chấp nhận ngôi thanh tịnh đó là tu thân, lập lại trật tự cho thể xác, đừng có nuôi dưỡng lục căn lục trần hỗn ầu phản loạn đối với Bề Trên. Tu thân sửa tiên vào chơn thức, trở về chơn thức, sự thanh nhẹ của chính chúng ta ẩn bên trong, phải hướng về đó. Con người muốn có một trí khôn toàn diện phải hướng về sự thanh tịnh sẵn có của chính mình.

Thiền định triển miên ngộ pháp truyền.

Là cái tâm chúng ta lúc nào cũng thiên, lúc nào cũng hướng về trung tâm sinh lực căn khôn vũ trụ, Bề Trên ban ơn không ngừng nghỉ và nuôi dưỡng cho chúng ta đến ngày hôm nay thì chúng ta phải dùng đó mà sống với nó là thiền định, cái ý lúc nào cũng ở nơi đó, đó là thiền định triển miên ngộ pháp truyền thì từ trên đó sẽ ban cho các bạn thấy rằng : Cái không là chánh thức, cái tha thứ thương yêu là chánh thức, cái tranh chấp là cái tà, và cái thương yêu là cái chánh thức. Cho nên chúng ta thấy rằng, Bề Trên đã lặn lội khắp năm châu để độ chúng sanh, để nhắc nhở chúng sanh trở về với sự thanh tịnh sẵn có của chính nó, để tận hưởng, hưởng cái phần thanh nhẹ trong giây phút mà nó đã tự đạt, cho nên, khắp năm châu đều có điển của đấng Cha lành hướng độ chúng sanh, điu dắt chúng sanh, quán xuyên chúng sanh, lo lắng từ giây phút khắc để cho nó có nơi ẩn chôn ở từ thiên, có được một cái xác bình an, và có được một trí ý để phân xét chân lý mà tu học.

Pháp truyền chân lý siêu nhiên

Tâm không tự đạt giải phiền giải mở

Cái pháp truyền, truyền cái gì ? Truyền chân lý, mà lấy cái gì thấu được mà biết nó truyền ? Nếu chúng ta không thanh tịnh chúng ta đâu có thấu được, chúng ta phải thanh tịnh mới thấu được, mới

thấy là cái pháp truyền chân lý siêu nhiên, từ trong cái không mà có, mà từ bao nhiêu cõi vô cùng thanh nhẹ ban chiếu cho chúng ta Tâm không tự đạt giải phiền giải mở

Cái tâm không còn tranh chấp nữa, không còn nghĩ sai cho bất cứ một người nào, dù cho người đó là ăn cướp giết người đi nữa, chúng ta phải giữ cái trong tâm nó cũng còn cái nghĩa khí nuôi dưỡng anh em thì cái tâm ta không có nghĩ xấu cho bất cứ một người nào mà dám ra nghi kỵ, rồi tạo sự đau khổ, rồi ren cho chính mình.

Chẳng còn lý luận giác giới

Thiên cơ sắp đặt giải mở cõi trần

Chúng ta tự là trong bất cứ giờ phút nào chúng ta cũng tu, chúng ta cũng hưởng thiên cơ không còn tính từ lý từ trí từ giác từ giới nữa, cho nên cái thiên viên luôn luôn làm việc, mà làm việc trong thanh tịnh, làm việc trong tha thứ và thương yêu, trong cái nhẹ nhàng. Thiên cơ sắp sẵn giải mở cõi trần, cái thiên cơ đã sắp sẵn rồi, mưa, nắng, lạnh đủ thứ hết, bão bùng nguy hiểm, giải cái giấc mơ cõi trần, người ta có căn nhà tưởng đâu bình an lắm, tôi có căn nhà, tôi không cần ông Trời, tôi có cái xác tôi không cần ông Trời, chớ chết mới biết, chớ bệnh mới biết, chớ sắp nhà sắp cửa mới biết là: Thiên cơ đã giải cái giấc mơ là cái mơ bám, tham sống sợ chết của người trần gian này, phải tử bỏ nó, và ý thức cái cõi bên kia.

Thực hành tu nguyện góp phần,

Qui không chánh pháp lần lần tiến lên

Thực hành tu nguyện góp phần, góp phần gì? Khi chúng ta thanh nhẹ, chúng ta phóng thanh diện lên cho cả căn khôn vũ trụ, căn khôn vũ trụ làm việc không ngừng nghỉ mà chỉ chúng sanh lười biếng lo thụ hưởng, hưởng hạ, đắm dục, để đâu người này, để đâu người kia, để đâu người nọ, đó là đống. Mà hưởng lên hờ thì không còn đống nữa, mở tâm mở trí thì Bề Trên độ tức khắc, chúng ta góp phần thanh nhẹ thì cái nội tu thiên này người nào bước vào cũng cảm thấy sự thanh nhẹ, nhìn mặt chúng ta, thấy tâm chúng ta, thấy sự phát tâm vì nó không có vụ lợi cá nhân, nó là qui không rồi, chánh pháp lần lần tiến lên thì tử do nó sửa đổi nó tiến, nó thấy nó làm bao nhiêu công đức, nhưng mà không, hội nó có làm gì, nó nói không, tôi không có làm gì hết, chuyện của Trời Đất đã sắp đặt như vậy thì cái cơ thể của các bạn đây cũng là Trời Phật sắp đặt, mà chính ta đang mượn luật Trời mà sống, xác này là luật Trời, nó đang quản lý phần hồn, luật Trời điều khiển và xây dựng cho có một cơ đồ tốt đẹp để ảnh hưởng cho những người kế tiếp là mượn xác của chúng ta làm việc cho chúng, chớ không phải là làm việc cho cá nhân, cho nên chuyện làm của chúng ta là làm cho Thượng Đế, Thượng Đế tức là chúng sanh, vì Thượng Đế thưởng muôn loài vạn vật muốn dẫn tiến muôn loài vạn vật chớ Ngài không có bỏ ai hết, và Ngài không có nuôi dưỡng sự tranh chấp, Ngài chỉ hưởng độ để tiến hóa mà thôi.

Thanh không hờ, cảm vững bền

Qui nguyện giềng môi tạo nên vững tu

Chúng ta hưởng về thanh không thì hờ cảm vững bền, khi mà chúng ta còn tranh chấp lý luận việc này việc kia việc nọ, nó làm cho mất mở, cái tâm càng ngày càng tối, chúng ta hưởng không không có gì hết thì nó yên. Qui nguyện giềng môi tạo nên vững tu, lúc đó chúng ta giữ thanh sạch bền bỉ rồi, không có cái gì mà bị sai lạc, hết, chỉ có đi lên trong thanh nhẹ, hưởng họa và hi sinh là để

người đời nói chủ chúng ta không có nói hi sinh được. Chúng ta chỉ học tiến mà thôi.

Đẹp mê phá chấp giải mê

Bước vào thanh tịnh trung tu hoài hoài

Chúng ta đẹp cái mê, phá cái chấp thì chúng ta không còn tâm tối nữa. Vì ta mê cái gì? Nhiều người mê việc làm, rồi tranh chấp với nhau, đó thì nó kẹt. Mà chúng ta không có mê, làm là không làm, không có nên chấp, việc gì xây đến là chúng ta tùy duyên trở hanh thì chúng ta đâu còn có mê, đâu có tâm tối, đừng có giận hờn nữa. Bước vào thanh tịnh trung tu hoài hoài, chúng ta trở về với thanh tịnh rồi, an nhàn. Một ngày khổ cực này kia kia nọ, lo tu là một ngày làm việc, mà làm việc là tiến hóa, lục căn lục trần tiến hóa, chủ nhân ông tiến hóa, tất cả đều tiến hóa cho nên chúng ta làm nhiều học nhiều, khai triển nhiều, tâm càng ngày càng thanh nhẹ và tâm hồn nó càng ngày càng trẻ trung, nó không có động loạn nữa.

Cần khôn vũ trụ miệt mài

Giải thông đời đạo tiến hoài không ngừng

Chúng ta thấy cần khôn vũ trụ đâu có giờ nào không làm việc đâu, mà trong tim của chúng ta giờ nào mà không có đập, giờ nào không đập là không còn làm việc, làm miệt mài, làm hoài, giải thông đời đạo, cho đời hiểu đời, đạo hiểu đạo, tiến hoài không ngừng, do những cái cố tiến hóa đã sắp đặt trước mắt các bạn. Ngay trong rừng xanh này có cây đu hết trời, những cây cỏ thụ, những cây mới mọc lên, những hồn đã triển miên chịu đựng, cho nó mòn nó mới được giải nghiệp, thì ngày nay chúng ta tu phải đầy công, nó mới mòn nghiệp, mà không đầy công không bao giờ mòn nghiệp.

Thực hành khai mở từng búng

Trong không mà có tiến từng phút giây

Thì chúng ta thực hành khai mở từng búng là trước kia chúng ta cái tâm đâu có sáng lang, nói một tiếng đạo chúng ta nghe đâu có hiểu đạo là cái gì, nghe là ghét rồi, bỏ đi rồi, bây giờ nói tới đạo chúng ta thấy nó mở, mở chiều này, mở tới chiều kia, mở tới chiều nọ, làm cho tâm hồn chúng ta càng ngày càng nhẹ, ăn năn sám hối, thấy sự sai lầm của chính mình. Trong không mà có tiến từng phút giây, thấy không, hỏi nào tới giờ chúng ta đâu có học sách vở, đâu có đầy điều này, nhưng mà ngày hôm nay chúng ta cứ ngồi thiền, không có đọc một chữ nào hết mà tâm nó mở, tâm nó an, tâm nó thấy càng ngày càng dài dai với mọi người, và không có sự ngừng trệ nữa.

Cảm thông nguyên khí mùa mây

Đầy công luyện tập đêm ngày thẳng hoa

Đó chúng ta hiểu được tựu tan rõ ràng, nguyên khí do nguyên khí tạo, mà hiện tại chúng ta đang sống bởi những gì? Các bạn sống với nguyên khí, không có nguyên khí đâu có gì sống? Mà trong cái nguyên khí này, khi giận, khi buồn, đó trong tựu nó có tan, chúng ta hiểu rồi, tôi cảm thông cái nguyên khí của tôi, nó cũng như mùa mây ở bên ngoài. Mà đầy công luyện tập đêm ngày thẳng hoa, đầy công tôi luyện tập rồi đêm ngày không còn sự tụ tập của mùa mây nữa mà lúc nào cũng sáng lang, tâm tôi lúc nào cũng nhân hạ.

Chẳng còn lý luận ta bà

Giải thông đời đạo chan hòa tinh thượng

Không còn lý luận ta bà, không có nói tùm lum chuyện này chuyện nọ, trách người kia mớ người nọ, không có! Phải thực hành để ảnh hưởng người khác. Giải thông đời đạo chan hòa tinh thượng là

trong đời chúng ta phải thực hành và đạo chúng ta cũng thực hành mọi giải thông được, chỗ không có dụng lý mà nói, dựa trong căn bản nào, dựa một cái luồng điện nào nói cũng không được, chính tâm của chúng ta nói ra mới là được, thì mới chan hòa tinh thượng, sự thật tôi đã làm được như vậy, tôi không có quái ngại nữa, và tôi giúp đỡ mọi người bằng tinh thượng, tôi đang sống trong tinh thượng.

Mặt mây lóng lánh như gương

Cảnh đài quang chiếu yêu thương muôn loài

Mặt mây lóng lánh như gương, Người thực tâm tu mặt mây, không có sự hăn học đời với ai hết thầy, lúc nào cũng tươi tắn cõi mở, vì không có sự lo âu, không có sự buồn bực làm sao nhau nhớ được? Thì mặt mây nó lóng lánh như gương. Cảnh đài, minh cảnh đài trong nội, tâm nó quang chiếu yêu thương muôn loài, luôn, luôn sáng suốt, thầy họ là minh, vì họ là minh, ai cũng là ta hết, chúng ta mới yêu thương muôn loài được, còn nếu ta và những người đó khác nhau là không bao giờ ảnh hưởng được và sửa được.

Bình tâm học hỏi hoài hoài

Minh tâm kiến tánh trần ai chẳng còn

Bình tâm học hỏi hoài hoài, lúc đó chúng ta hiểu tâm tánh của chúng ta là ngu muội là sai lầm thì không có bao giờ sa đọa nữa mà gạt hai những sự trần ai đau khổ tại thế này. Cho nên Đức Phật Thích Ca đã thành công, chú Phật cũng đã thành công, ngồi yên một chỗ không nói năng, nhưng mà ai cũng nói đức Phật là tứ bi, Ngài không nói, không nói một lời, vì thấy việc của mỗi người đi rồi sẽ tiền, dụng rồi phải thức, tất cả đều là cấu trúc, bởi siêu nhiên, rồi chạm phải tự nhiên trở về với siêu nhiên mới hườn hủ không đại định. Cho nên cái tâm tự của con người, chúng ta mới sở cấp học hỏi, bắt đầu vô thiên, rồi nhiều người thiên nói tôi đi thiên rồi ôm cái thiên vào đầu mình, không! tôi phát tâm tu thiên, tâm tôi tu chỗ không phải xác tôi tu, cái tâm tôi quan trọng, cái tâm là cái thức, cái thức điều khiển cái xác, cái trí ý, cái ý chỉ tôi phải giải thoát, lúc nào cũng thanh thoát hết, cái ý chỉ tôi là vô cùng, tôi không bị trói buộc nữa, chỗ không phải tôi ôm vô tôi ngồi như cái kiêu, ôm ngồi cho thiệt ngay ngắn, ngồi cho đủ chuyện, rồi lấy cái ngồi để đầu, không, không phải ngồi thiên, tâm phát tâm trước rồi mới ngồi thiên sau, phát tâm giải thoát, thấy rõ đường đi, tâm tôi phải khai triển, tâm tôi phải thực hành, chỗ tôi không có nhớ đỡ ai hết, trời đã cho rồi, ban phép là một lần một, có cái thế xác cơ duyên này đây đủ hết mà tôi không biết xử dụng, tôi còn lạm dụng tình thế vô để đầu tôi rồi tôi bày kiêu cộ để để đầu tôi cho nên cái Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí nó là giải thoát, khứ trước lúu thanh, dưới cái trước đi, giải cái trước đi, đi tới cái thanh thì tự nhiên nó tự cái động nó đi tới cái tịnh.

Cho nên chúng ta chủ trương đời đạo song tu, lấy người làm rừng, lấy động làm tịnh mà chúng ta sống với đời là chúng ta lấy người làm rừng. Khi các bạn vô trong công xưởng làm ăn các bạn thấy là ở trong rừng, tôi đang ở trong rừng tu thiên, ông Thích Ca ở trong rừng tu thiên cũng bị khổ lắm, bị nhiều nghịch cảnh mà tôi một câu nói kỳ thị không ăn chung gì. Xưa kia Thích Ca còn bị con thú uy hiếp, ngày nay tôi có con người uy hiếp, con người thông minh hơn con thú, tôi còn đỡ hơn nhiều, con người pha tôi còn đỡ hơn nhiều. Cho nên tôi hiểu rõ cái cơ nhờ qua là cơ dẫn tiên của tâm linh, trong thực hành để tôi tiên, để tôi hiểu rõ cái nguyên

căn nguồn cội của chính tôi và tôi tự phá mê phá chấp, tôi không còn ôm cái sự tranh chấp giữa loài người và loài người, giữa Tiên Phật Trời tôi không còn xa cách nữa, tôi thấy Ngài phó thác những gì cho tôi, tôi phải tận tâm tận tình khai thác lấy tôi và để ảnh hưởng người khác, chỗ đứng nói tôi lãnh nhiệm vụ rồi tôi để đầu người này, để đầu người kia, để đầu người nọ, không được! Tôi phải khai thác tôi, tận dụng khả năng của chính tôi, ảnh hưởng người khác, dù cho bỏ xác đi nữa tôi cũng nguyện giải thoát, đó mới là phát tâm tu thiên. Chỗ không phải tu thiên làm cái kiểu có ngồi đó kêu bằng tu thiên, không phải! Ăn thua cái tâm, cái ý chỉ chúng ta, chúng ta mới cảm thông thấy rằng, cái quyền năng của Bê Trên, của Đấng Cha Trời khắp các nơi trong ta và ngoài ta và không bao giờ bỏ ta mới thấy rõ cái câu này, các bạn mới đạt được sức mạnh trong tâm và thấy cái sự kinh yêu của mình càng ngày càng tràn đầy thì cái tâm thức của các bạn càng ngày càng mở, cái mặt của các bạn long lánh như gương và chiếu sáng cho tất cả mọi người. Cái hạnh hi sinh đó mới là qui tụ, mới hòa tan với Thượng Đế được, mới trở về với Đấng Cha Lành được. Chứ nhiều khi các bạn đã làm cha làm mẹ mà không biết cái nguyên năng của Đấng Cha Lành rồi tự mình tự đắc, rồi quên ông Trời, con tu cũng chửi, vợ tu cũng chửi rồi bạn bè tu cũng chửi rồi chửi luôn cả ông Trời nữa, rốt cuộc rồi mình đạt được cái gì? Giới nhứt là làm cục đá nằm đó mà thôi, chỗ nó mòn, biết bao nhiêu kiếp nó mới mòn. Cho nên tâm chúng ta là tâm linh, phải hiểu rõ cái nguyên năng huyền bí, một điểm linh quang sẵn có bên trong, phải giữ nó mà tu, hướng thượng. Cái hạnh hi sinh là hi sinh tánh hư tất xấu, không có gờ bó, không có ôm cái ngu muội nữa, tự mình thức tâm, trong thực hành. Cho nên một câu nói các bạn không nên chấp, bất cứ ở đâu đến, dạy chúng ta, giáo dục chúng ta. Chúng ta biết lấy oán làm ân mới có cơ hội tiên hóa, nếu không biết lấy oán làm ân thì không bao giờ tiên hóa, và chỉ chạm trán và gờ gộp lấy sự đau khổ, trói buộc và làm rối như tơ vò không có gỡ rối được. Cho nên ở đây là cái thiên viện Nhân Hoa, có Bê Trên chứng, có chữ vị chúng, cho nên các bạn về đây làm việc, phải hết tận tâm của chính mình, hăng nhứt là chữ Hoa, mà nếu không hăng thì chắc không được ở đây, đừng có thấy ông Trời vắng xa chúng ta nhưng mà ông đỗi chúng ta bất cứ lúc nào, ông làm cho chúng ta rối ren bức tức bỏ đi, đó là ông trời đỗi, không có đánh! Ông Trời trong thương yêu, nhưng mà không bằng lòng làm việc ở đây ông sẽ đưa về một chỗ khác còn khổ hơn, còn cực hơn, còn bức bối hơn, còn tức tối hơn, lúc đó mới thức tâm. Cho nên học chiều nào ông Trời cũng cho học, chiều, nhưng mà luật Trời sắp rồi thì chỗ nào cũng là bài học, chỗ nào cũng là khổ mới có tiên, khổ là biên giới của Phật Pháp khổ là biên giới của Trời Phật, con người không khổ không bao giờ tiên. Cho nên các bạn đừng có ngăn trước chuyện đau khổ mà phải chấp nhận lui về nhìn nhục để học hỏi và đừng có xử bày những chuyện đời tranh chấp, sửa mình tu để ảnh hưởng mọi người, đóng góp một chút trong sự phát tâm của chính mình, thì thấy thể hiện rõ Đấng Cha Trời trong tâm, trước mắt chúng ta, trong tâm chúng ta và không bao giờ Ngài bỏ chúng ta. Nhớ, sự thương yêu lại lằng không bỏ bên, nhưng mà nhắc cho người thế gian vì đui điếc cảm không thấy được, nói tới câu đó thì lòng cũng chẳng có cảm động mà nhiều khi ông Trời khóc nó cũng chứa khóc nữa. Cho nên chúng sanh còn mê muội quá, cho nên ngày hôm nay chúng ta có duyên lành, được Ngài ân độ cho chúng ta có nói

để học hỏi, học đạo, rồi đây các bạn sẽ trao đổi với nhau, học để tìm cái sự tâm tối của mình và thảo gỡ sự tâm tối để bước chấp chúng và biết đi từ bước một và phải đi chứ đứng thụt lùi. Đứng có đại đột lùi nữa, lười biếng, chậm trễ thì không bao giờ tiến được, phải dùng cảm trong thanh tịnh mới đạt được. Cho nên luôn luôn đấng Cha Trời không xa các bạn, sát trong các bạn, ở trong tâm các bạn và phóng tử quang cho các bạn nên các bạn chịu tu, chịu tiến thì luôn luôn hỗ trợ cho các bạn càng ngày càng mạnh, ăn ngay nói thẳng, không nói bậy nửa và không có độc sự ai làm những điều sai quấy! Cho nên trong thiên viện có nhiều thử thách, các bạn thấy một nhóm mấy người cũng tranh chấp lẫn nhau mà tranh chấp trong tâm, cái đó nó hại lắm, mất con đường đạo, không nên tranh chấp trong tâm, bỏ nó ra, mở nó ra, tôi ngu tôi nói ngu, anh sửa đùm tôi, anh chữa tôi, anh dạy tôi, anh dẫn tôi thì tôi mới có cơ hội tiến. Mà tôi tranh tôi chấp tôi giận tôi để trong tâm thì không bao giờ tiến. Cho nên tôi ngay hôm nay cũng lớn tuổi với cái thể xác này không được bao lâu, mà có cái gì thì tôi nói, cái này, khả năng tôi đi đến đâu, tôi nói đến đó thì các bạn thấy rằng, con người cũng có lớn tuổi hơn các bạn một chút nhưng mà chịu, làm chịu học chịu tu mỗi có ngay nay. Cái thể xác bệnh hoạn biết bao nhiêu lần nhưng mà ý chí tôi không bao giờ bệnh hoạn vẫn vượt qua không sợ, dù cho ma quỷ hãm hại giết chóc tôi cũng không có ngán, dù cho xuống địa ngục tôi cũng thấy rằng địa ngục là nơi độ được nhiều người tiến hóa hơn. Những người đó đau khổ, nếu mà tôi biết tôi có khả năng đau khổ như họ và tôi có cơ hội thức tâm thì chắc cũng ảnh hưởng được một phần vì chúng ta phải tin nơi khả năng sẵn có của chính mình và cố gắng tu học, sống với hiện tại và sống với thực trạng của tâm linh để tiến hóa và hưởng cái phần làm việc cho đấng Cha Trời là phải cố gắng, làm việc cho đấng Cha Trời phải chấp nhận nhồi quả, làm việc cho đấng Cha Trời là phải chấp nhận kỳ thi, ai hã hiệp mình mình cảm ơn để mình tiến, nhưng mà rút cuộc phải nhớ rằng trong tâm ta có Ngài và trước mặt ta có Ngài thì chính Ngài đang giáo dục chúng ta chứ không ai hết. Đứng cho người đó và kỳ thi người đó rồi đâm ra gây họa trong tâm, giận một người là gây họa trong tâm, còn thương yêu một người là cứu mình và cứu họ. Cho nên cái khóa học Phát Tâm này, các bạn có cơ duyên tu thiên và có đúng ý chí, điều luyện ý chí, thanh lọc ý chí, chớ không để cái ý chí lu mờ và tự đắc, tưởng là tôi ngay nay được phong chức gì, phong chức Phật, phong chức ông này ông nọ để làm gì? Ý chí không thanh lọc cũng là lu mờ, mà chúng ta bằng lòng thanh lọc ý chí là đẹp tự ai thì không còn lu mờ nữa thì từ đầu đến cuối học, tiếng mưa rào kia cũng là chân lý đang giáo dục chúng ta, nhìn nhục, nhìn hoa, phải chịu đựng, qua hết cơn mưa nó mới tới nắng, qua cơn tuyết nó mới tới thì giờ ấm no, thì cái làm lẫn của mọi người phải có. Người tu thiên phải luôn luôn không thấy mưa không thấy nắng, không thấy tuyết, không thấy động và cũng không thấy tịnh, giữ sự an lành trong nội tâm để tiến hóa mà thôi.

Cho nên cái tu giữa bạn đạo với bạn đạo với nhau phải lấy cái thức bình đẳng đối đãi chớ đứng nói ông này tu cao ông kia tu thấp, không! người đi trước đã khổ trước và học được cái sự sáng suốt nên trao cho người kế tiếp chớ không nên mà nói rằng: Ta sáng suốt hơn nhà người và ta sẽ đập đầu nhà người, cái chuyện đó không. Người tu thanh đạo không dám nói câu này, những mà chỉ có hành, chỉ có làm để ảnh hưởng người khác thì các bạn

cũng chỉ có hành chỉ có làm, chứ Tiên chứ Phật tới ngày hôm nay vẫn hành vẫn làm, chứ không có người nào dám lười biếng bỏ phút khắc lu mờ hao quang của chính người, phải nuôi dưỡng cái ý chí thanh lọc đó để tiến hóa, thanh lọc là cần thiết. Cho nên cái tâm các bạn tử sớm tới chiều chỉ rước sự ó trước mà không biết cách thanh lọc thì nó càng ngày càng lôi cuốn thành ra trần tâm, diên đảo, khổ cực thì rồi rồi rồi cuộc đau khổ cũng kêu ổng Trời ! Chi vậy? Cho nên bây giờ ta biết ổng Trời, chúng ta phải về với ổng Trời, chúng ta thường Ngai, chính Ngai ở trong ta, trước mặt ta, ta phải giữ tâm thanh tịnh đối diện với Ngai và luôn luôn thường yêu Ngai cũng như Ngai đã tràn ngập sự thương yêu đó cho chúng ta! Một phép lạ là có cái thân xác này để tu, ngoài ổng Trời không có người khác làm được cái xác của bạn, xương plastic nó làm hay làm mà in ra các bạn không được, giống giống vậy thôi chứ còn hoạt động như bạn không được, không có khả năng, cái chuyện lớn lao vì đại bên trong nằm ẩn tàng ở bên trong, mà các bạn ngày hôm nay là người đi tìm Khoa Học Huyền Bí trong nội thức và phải thanh lọc siêu vạn minh ở tướng lại đúng theo thiện ý của Ngai đã sắp đặt cho qua địa cầu, cho nhân sanh của ba cõi. Phải tiến, tiến tới siêu vạn minh cực độ, nhìn là hiểu, không phải nói, không phải thuyết như bây giờ nữa, tướng lại để dài, cõi mở khắp năm châu được điều hòa thanh khí. Thi các bạn, tâm các bạn cõi mở thì Trời Đất cũng phải cõi mở, địa ngục cũng phải thay đổi, thời tiết cũng phải thay đổi mà tâm các bạn động, loạn thì phải tự qui để vậy xeo các bạn, để giáo dục các bạn, để các bạn lo sự đời sự no mới thấy ổng Trời. Mới thức tâm mới thấy là huyền vi là ai? Ta là ai? Cho nên ở thế gian, vòn vòn các bạn tu tới ngày hôm nay chỉ thấy có khổ, ngày nay mấy mươi tuổi mà khổ không, không có sướng, nhưng mà không biết cái khổ là giá trị để tiến hóa của tâm linh. Khi mà chúng ta cảm thức được khổ là biên giới của Phật Pháp thì ta phải nắm đó để ta đi, ta bỏ nghiệp tâm, bỏ sự tranh chấp thì dưỡng nhiên sẽ được thăng hoa.

Cho nên hôm nay tới có bấy nhiêu lời để các bạn suy gẫm và phân tách ra, chính các bạn sẽ thức tâm và nói ra phân tách phê luận những gì tôi nói và phê bình những gì tôi nói và ngược lại giáo dục tôi và dạy tôi phải học thế nào thì các bạn sẽ được thăng hoa chứ các bạn đừng nghe xuôi, nghe cho êm tai những mà thực hành không có, các bạn phải đào ra, tìm ra, khai thác ra, thì cái công khai thác đó, giờ phút đó giờ phút tận hưởng của bạn. Các bạn biết khai thác chân lý, khai thác chân lý chừng nào, các bạn được gần ổng Trời chừng này, không có thay đổi nữa, không có u ở nữa, không có yêu ở nữa, chính Ngai ở trong bạn chứ không đâu hết, không bao giờ xa bạn, nhớ như vậy! Cái hào quang thanh quang của Ngai chiếu diệu tử lộ chân lông để quan độ chúng sanh, quán xuyên chúng sanh mà chúng sanh không hiểu thành ra kỳ thị sự thanh cao mà ôm lấy sự nặng nề là ở thế gian ôm của cải, ôm địa vị mà quên sự thanh cao là đại tội ở tướng lại.

Thành thật cảm ơn sự hiện diện của các bạn ngày hôm nay.

PHONG SỬ

KHÓA PHÁT TÂM TU THIÊN

TỪ 14/9/87 ĐẾN 19/9/87
TẠI T/V NHÂN HOÀ, WASHINGTON

La hét nhiều để hạ hỏa tâm, khóc nhiều để thanh lọc gan, của cây chặt cui để vận động thân thể, ăn rau tươi thật nhiều để lọc bộ máy tiêu hóa, 21 cốc thanh tịnh, picnic gia đình cuối tuần v.v., đó là những hồng ân thanh diện chánh được ban phát cho khóa Phát Tâm Tu Thiên một tuần lễ từ 14/9/87 đến 19/9/87, với 60 bạn đạo từ các tiểu bang miền viễn Tây Canada và Hoa Kỳ, đến tham dự tại T/V Nhân Hoà, tiểu bang Washington.

Khung cảnh T/V này đúng là nơi an nghỉ lý tưởng cho những ai đã chán chê cảnh động loạn ngoài đời. Tiểu bang Washington xanh mát thanh nhẹ, thủ phủ Olympia lại càng nhẹ nhàng hơn, người ở đây tưởng đối nhân hạ hơn tại các thành phố lớn. Bên hồ Black lake yên tĩnh, thiên viện Nhân Hoà nằm sâu vào trong rừng, phá cây xây cầu, đào hồ, cắt vườn, dựng nhà mát, nhà suối. Khu cây ăn trái trên chục cây nào lê, nào táo, đào, mận. Vườn rau của chị Trần Đình Long thì xum xuê vô kể với bí đỏ, cà chua, mướp cũng đủ loại rau cải. Khu đậu xe mới được trải đá lại thật rộng rãi, đường phía trước mới ỉu rộng. Anh Đoàn Văn tú nói là 7 mẫu đất này có thể chứa đến cả ngàn người cũng được chớ không phải chỉ trăm người như thế này.

HÔNG AN THANH DIỆN ĐẦU TIÊN: 21 CỐC THANH TỊNH.

Thầy Tám được xe đưa từ Vancouver, BC đến vào trưa ngày thứ Bảy 12/9/87. Công việc đầu tiên của Thầy là đi tham quan các thắng cảnh của thiên viện mà các bạn đạo địa phương rất đặc ý, vì vừa hoàn thành kịp lúc. Ngoài căn phòng to để làm phòng ăn, con

đường niệm hạnh mới ỉu với các hồ, cầu, vườn cảnh với các bảng ghi lại bài thơ của Thầy đọc theo các cây cao. Một cốc thanh tịnh hình kim tự tháp mới xây xong và 21 lều cá nhân xanh xanh, rải rác khắp nơi, là một khung cảnh đẹp để khó quên cho các khóa sinh tham dự. Tuy nhiên một việc mà chỉ có ít người biết là Thầy Tám khi đi tham quan thắng cảnh đã ban thanh diện cho 21 căn lều tưởng trưng cho 21 cốc thanh tịnh, mà các khóa sinh sẽ trú ngụ để tu học trong tuần lễ sắp tới. Một hồng ân lớn lao đến một cách âm thầm.

HÔNG AN THANH DIỆN THỨ NHÌ: THIÊN ĐÊM TRÚ TỊCH.

Nếu mỗi dịp xuất hiện của Thầy Tám là mỗi lần vui như Tết, thì các ngày trước khóa học có thể coi như là 30 Tết. Tối đầu tiên, các khóa sinh ra lều ngủ, một bạn đạo mở băng niệm Phật suốt đêm, vàng cũng khắp khu rừng có cắm lều. Các khóa sinh lớn bé ngủ ngoài lều và vạn linh của khoáng rừng này có dịp hòa tan trong thanh diện của Đấng Cha lành. Lại một hồng ân thanh diện cho thiên viện. Có bạn đạo hưởng suốt đêm mà vẫn không biết rõ tại sao ngủ khỏe quá, vui quá vậy. Các đêm sau lều nào có máy cassette chỉ riêng, băng ngâm, thơ tao đàn của thiên viện chỉ mở to một hai mặt băng.

HÔNG AN THANH DIỆN LỚN NHẤT:

LA HET ĐỂ HẠ HÓA TÂM.

Chương trình do anh Nguyễn Khắc Trứ, trưởng ban tổ chức, đề nghị gồm ngày 3 bữa cơm, thiên ba lần và sinh hoạt chung 3 lần. Nhờ tài lanh lẹ của anh Châu, từ Houston sang, chị Đoàn Văn Tú, bà cụ mẹ anh Trung và chị quản lý Thiên Viện, các khóa sinh đã có những bữa cơm thật tửm tât, nhiều dinh dưỡng.

Sáng thứ hai, sau bài khai giảng của các anh Trứ, Tú và thầy Tám với các chủ điểm Tỉnh Thưởng và

Đạo Đức như thượng lễ, anh Trần Văn Trường (Orange county, CA) đôi phát biểu ý kiến. Vì anh ngồi trên bàn đối diện với thầy Tâm trong một tứ thế không được tử tôn, anh Vương và anh Tử tìm hết cách ngăn lại, nhưng không hiệu quả. Anh Trường đã bắt đầu hồng ân thanh điền to tát nhất cho khóa học: la to hét lớn để hạ hỏa tâm. Trong suốt khóa học anh xứng danh Cha đây người này, khen người nọ, rầy người kia. Khi thi cả nhân khi thi cả khóa. Có người còn bị đuổi ra khỏi Vô Vi. Nhiều bạn đạo khác cũng được cơ hội để hạ hỏa tâm khi phát tâm phục vụ.

HỒNG ÂN THANH ĐIỀN THỨ TƯ:

KHÓC NHIỀU ĐỂ THANH LỘC GAN
Đối với bạn đạo còn ăn mặn hay phải ăn nhiều (dù là ăn chay) vì phải làm việc nặng, thường thì không đủ để lọc gan. Các thứ rau tỏi, cà chua, táo chua là món quà quý cho khóa học. Tuy nhiên những giọt nước mắt phát xuất từ gan mỗi là trực tiếp giải trừ cho gan. Hồng ân này đã đến vào sáng thứ Năm khi Thầy Tâm nhỏ lệ vì sự thiếu nhân hòa của bạn đạo, làm các thiên sinh cũng khóc theo như mưa rào. Chương trình thanh lọc gan được tiếp tục với công tác đốn cây xây rào phía trước thiên viện.

Buổi tối thứ Năm, thứ Sáu, bạn đạo lo tập dượt văn nghệ thật vui vẻ. Chương trình mãn khóa lúc 3 giờ chiều thứ Bảy càng vui hơn nữa. Không phải vì hát hay, đàn giỏi mà vì hay hát. Vui để khai mở tạng tâm cho bạn đạo.

Thời gian Thầy Tâm trả lời các bạn đạo mỗi sáng vẫn chiếm nhiều nhất, các câu hỏi đủ loại được Thầy trả lời cặn kẽ, khi vui nhộn, lúc nghiêm trang, tràn đầy thanh điền. Có hai bạn đạo được xuống tóc trong khóa này.

Trong bài giảng kết thúc khóa học lúc 9:30 sáng thứ Bảy, Thầy tâm lại nói về trung tâm điền quang bộ đầu, chỗ hoa sen sẽ lộ dạng

không nhiễm chút mũi bùn, để nhắc nhở bạn đạo cố gắng thanh lọc bản thể. Các kích động trong khóa học chỉ để tập cho bạn đạo vượt qua các bài học ở gia đình, sở làm và trong xã hội. Ai kích động, ta chỉ niệm Phật phóng tử điển cứu họ và cứu ta. Đứng về nguồn cội tuy xa, nhưng chúng ta đã có pháp thiên, thờ và niệm Phật, nên cố gắng phấn đấu của chúng ta sẽ vô cùng giá trị. Đừng quên những công trình âm thầm, lặng lẽ. Càng âm thầm lặng lẽ, càng được đánh giá cao. nếu Quan Âm Thị Kính không lo thăng hoa nỗi oan của mình mà lo đi giải thích cùng người này người nọ, thì ngày nay chúng ta làm sao có được Quan Âm Thị Kính.

Khóa học được coi như kết thúc lúc 6 giờ chiều thứ Bảy, sau phần triển lãm và bán đấu giá các cây cảnh để gây quỹ thiên viện.

Ngày thứ Ba 22/9/87, Thầy rời thiên viện Nhân Hòa để xuống thiên viện Hải Không, kết thúc 11 ngày sống chung cùng bạn đạo vùng Tây Bắc Hoa Kỳ và Canada.

Phóng viên LTVV

TÁI NGỘ TẠI T/V HAI KHÔNG

Đã gần 2 năm kể từ ngày khánh thành T/V Hai Không, tôi mới có dịp đi lại con đường dài 4 tiếng đồng hồ, từ San José qua những thành phố nhỏ, đồng ruộng, vườn cây ăn trái bát ngát, để tới T/V Hai Không.

Vẫn con đường dốc đá ngoằn ngoèo dẫn tới T/V, một nơi rừng núi xa cách thành phố. Tuy mệt mỏi vì đường dài, nhưng khi đến nơi, thấy các anh chị em bạn đạo chạy ra chào đón, mừng rỡ tiếu tít, tôi quên cả cơn mệt, phấn khởi tinh thần và vui vẻ vì được tái ngộ với các huynh đệ tỷ muội nơi đây, và nhất là có Thầy nữa.

Đúng 8 giờ tối thứ Năm, Thầy đến T/V. Mọi người vui vẻ trình Thầy công tác của các anh em (gồm một số bạn đạo địa phương và T/V Nhân Hòa xuống góp sức): Tất cả đã dốc công xây một kim tự tháp gần vọng Cảnh Đài, nhìn xuống dưới là núi rừng trùng trùng điệp điệp, làm nơi lưu trú của Thầy.

Sáng hôm sau, các anh em hăng say hơn bắt tay vào việc hoàn thành cốc này vì có sự hiện diện của Thầy. Mọi người làm việc, ăn uống, thiền, thở trong làn thanh điện êm dịu của Đức Thầy kính yêu. Một sự lạ xảy ra trong ngày hôm đó là có 6 anh em trong ban xây cất đã xuống tóc, trong đó có anh Võ Thanh Vân, không những xuống tóc mà còn cạo râu đang hoàng, trông anh đẹp trai và sáng sủa hẳn ra. Có lẽ Bê Trên đã chứng cho lòng thành của các anh em nên đã được thể hiện bằng sự xuống tóc tập thể này chăng? Vào lúc 5 giờ chiều, Thầy phân giải cho một số bạn đạo về sự khác biệt giữa võ Phật và văn Phật. Thầy cho biết là theo văn Phật thì phải tu hãm cực khổ lắm, phải hành pháp, sửa tánh, học nhân nhục, và niệm Phật, là những hạnh trang để đi tới. Lên đến chức Đại Tiên cũng giống như một ông tướng ở trong quân đội vậy. Cấp lớn nhất trong văn Phật là

Hắc Bì Phật tổ. Trong Võ vi chưa có ai có được bằng cấp về văn Phật ngoại trừ Thầy. Thầy nói, các bạn tu đây vẫn còn ở bên võ Phật, phải một thời gian tu luyện nữa mới qua được bên văn Phật. Sau bữa cơm tối, Thầy kêu Bê mở băng video của khóa học tại T/V Nhân Hòa để mọi người cũng xem. Ai nấy đều chăm chú theo dõi cho đến hết băng mới chịu đi ngủ.

Sáng ngày 26/9/87, thêm một số bạn đạo địa phương kéo lên T/V Hai Không để kịp nghe Thầy giảng vào lúc 10 giờ sáng. Thầy bắt đầu bài giảng bằng tinh thưởng của Đức Mẹ Diệu Trì với một giọng dịu ngọt, nhưng không kém phần cứng rắn khi đề cập đến sự bỏ phế T/V của các anh em do sự bất đồng ý kiến. Thầy giảng rất lâu và bạn đạo thắc mắc cũng nhiều, đến hơn 12 giờ trưa mới xong. Buổi trưa, một số anh em lo hoàn tất cái cốc, một số lo bữa cơm chiều hoặc đi ra suối, quanh quẩn trong rừng tìm chỗ ngồi niệm Phật hoặc thiền định.

Sau bữa cơm chiều, bà con háo hức khiêng giường và vật dụng của Thầy ra cốc để khánh thành. Ai nấy đều hớn hờ ra mặt, ví như một cuộc rước dâu về nhà chồng và Thầy là cô dâu. Thầy cũng đưa lại lã đem cái giường của Thầy ra cốc cũng giống như tục lệ Trung Hoa, cô dâu về nhà chồng thì có cái giường của mình cũng phải mang theo.

Tối hôm đó khi Thầy đã dọn ra cốc ở, thấy có treo một tấm băng "I am on strike" ở ngay cửa cốc, và khi đi ngang qua lầu vải của Cha Nhân Hòa, thì lại thấy một tấm băng "I am God". Hóa ra cũng có sự xếp đặt cả. Sau khi tiễn Thầy ra cốc, bạn đạo lục đục kéo nhau về thì có tin Cha Nhân Hòa muốn nói chuyện với bạn đạo trước khi rời T/V Hai Không. Tuy nghe và thấy Cha tử mấy hôm mới đến, nhưng hôm nay Cha mới ra mặt bạn đạo địa phương. Tuy lúc đó đã gần 10 giờ đêm, nhưng ai nấy đều to mồm nên có mặt đông đủ cả văn võ

bá quan. Mãn phỏng vấn đầu tiên ở đây cũng nhiều, gay cần. Có bạn đạo đưa ra ý kiến, không chịu gọi Cha, vì không biết Cha thật hay tá, giá. Lâu nay có nhiều vì đến với Vô Vi và xứng là Cha nên không thể phân biệt được. Giải thích và bắt bẻ, diễn ra trong khung cảnh sôi nổi nhưng cũng rất trật tử. Có bạn đạo hỏi tại sao còn thấy điển sân (trước) của Cha khi Cha trả lời cho bạn đạo, thì Cha cho biết: Thầy của các con thì hòa và chỉ xử dụng thanh, còn Cha thì xử dụng thanh trước cũng một lúc, do đó bạn đạo thấy được điển sân của Cha(?) Thắc mắc còn nhiều, những vì đã đến 12 giờ khuya, nên đành phải giải tán. Tuy nhiên cũng còn một vài nhóm tụ lại bàn chuyện to nhỏ với nhau.

Ngày Chủ Nhật, Thầy bắt đầu giảng vào lúc 10 giờ như thường lệ, và cũng có phần giải đáp thắc mắc của bạn đạo. Thầy luôn miệng khuyến khích bạn đạo đặt câu hỏi, vì lúc này Thầy phải đi chuyện nhiều, có nhiều công việc nên không trả lời thủ bạn đạo được. Bây giờ Thầy có mặt nơi đây thì cứ việc hỏi. Nghe Thầy nói thế, tôi bỗng nảy ra ý nghĩ là Thầy sắp qui ân, trong tương lai sẽ không còn nhiều dịp gặp Thầy nữa, lòng tôi bỗng trung xuống và thấy cay cay nơi mắt. Những nghĩ lại dū sao Thầy cũng còn mang xác phàm, đã lớn tuổi, lẽ tất nhiên cần phải được nghỉ ngơi. Hơn nữa Thầy vẫn còn phải học hỏi, tu luyện để tiến hóa, thăng hoa về nơi vô cùng tận.

Sau bữa cơm trưa, một số bạn đạo sửa soạn về lại San Jose, trong số đó có tôi, để còn kịp trở về nguyên quán. Lòng bùi ngùi hứa hẹn sẽ còn nhiều dịp trở về T/V Hai Không, để tu tập với các bạn đạo địa phương trong khung cảnh của rừng, núi bao la trần đầy thanh điển.

Phóng viên LTVV

TRĂNG TRÒN

Trăng tròn quán xuyên Bắc Trung Nam
Ba giới khai thông tự thức lâm
Khổ hạnh minh tâm duyên tận độ
Sửa mình tu tiên chẳng còn tham

Còn tham vì bởi hôn mê muội
Thức giác bình tâm chẳng bị nhồi
Trong sạch chơn hồn qui đạo pháp
Thanh bình khai triển tự mình vui

Mình vui sống động qui giềng mối
Huynh đệ tương giao tránh quả nhồi
Thanh tịnh chơn hồn minh tự xét
Cảm minh thiên địa tiên từ hồi

Từ hồi sáng suốt ân ban độ
Học hỏi triển miên tự thức vô
Đời đạo song hành tâm tự đạt
Xuất hồn học hỏi tự mình vô

Mình vô chơn điểm bình tâm tiến
Rõ thể trần gian tạm gác thiền
Mền đạo qui đời tâm đạt tình
Chẳng còn mê chấp tự an hiền

An hiền một kiếp phù sanh tạm
Thở thể cùng ai tự thức hàm
Thường Mẹ quý Cha gieo ý đẹp
Thật thà chơn giác tự mình cam

Mình cam gánh vác đời ban dạy
Học hỏi bình tâm cảm mến Thầy
Tận độ thực hành duyên lập hạnh
Qui hồi chơn thức lại càng may

Càng may quý đạo ở tâm này
Thường nhớ triển miên lại thức say
Mùi đạo dịu hồn thăng tự tiên
Khổ hạnh chơn pháp cảm vui vầy

Vui vầy thanh sạch lòng tha thiết
Huynh đệ tương giao đạt pháp huyền
Trung Bắc Nam hành đồng lý đạo
Tâm hồn khai triển lộ trình xuyên

Trình xuyên qui nhất cùng tam pháp
Thế thể đảo điên tạo ý thiền
Khổ hạnh bình tâm minh cảm lý
Thực hành chơn pháp ngộ thanh huyền

Thanh huyền Phật pháp duyên Trời độ
Lập hạnh tử bi tự tiến vô
Vũ trụ căn khôn đây duyên đẹp
Trần đây thanh nhẹ nguyện Nam Mô

Nam Mô khai triển tâm bình đạo
Rõ lẽ Trời ban tự thức vào
Không có có không lòng không động
Vốn không tự ngộ pháp phân màu

Phân màu Tiên Phật đồng thặng tiến
Xét cảnh rõ người tự tiến xuyên
Thanh đẹp qui hồi duyên tận độ
Thương yêu tha thứ đạt tâm huyền

Tâm huyền càng thức lại càng siêu
Học hỏi triển miên tự đạt nhiều
Qui hồi chơn hồn tâm chuyển tịnh
Hồi sinh bất diệt rõ chơn điều.

Hai Không, ngày 30/9/87
LSH

Hình đức Annada, do đạo hữu Kim Anh sưu tầm được nhân dịp ghé thăm viện bảo tàng Mogao cave-temple tại Trung quốc.

CHÙA QUY THỨC

Chùa Quy Thức gom hồn về cõi
Đón tâm linh khắp chốn trở về
Dù bao sóng gió đổ xô
Chùa thiêng vẫn cứ vững mình uy nghi
Chùa Quy Thức nơi tu thiên định
Của những ai tâm đạo trần trề
Chùa không chiêng trống mõ kêu
Tủ bễ yên tịnh tâm linh hiểu mình
Chùa Quy Thức do công và của
Khách thập phương tự nguyện xây thành
Làm nơi tu luyện mỗi khi
Rảnh rang việc thế trở vào chùa tu
Chùa Quy Thức sử không áo đạo
Thoáng nhìn vào ai hiểu người tu?
Bên trong tụng niệm âm thầm
Trần không vướng vẩn sông thường thánh thời
Chùa Quy Thức ba tầng cao rộng
Gió lùa vào lòng lộng mát thân
Hạ đi thu đến chẳng sờn
Đông rơi tuyết lạnh vẫn hoài tinh anh
Chùa Quy Thức điển Trời điển Phật
Tham thiên thường điển rút nhẹ tăng
Khiến tâm thanh tịnh lạ thường
Quên thân để sống chan hòa THÂN MINH
Chùa Quy Thức hai năm tròn trịa
Khách thập phương lai vắng đủ đây
Chùa đừng lời ngọc ý thanh
Trao người đến viếng một lần khó quên
Chùa Quy Thức âm thầm nhẩn nhục
Với nắng mưa sương tuyết phủ mình
Thăm mong người sớm thức tâm
Tu hành buông bỏ cuộc đời phù du

Kính bái

Nguyễn Tân

Suisse, Visp 24/9/87

THẬT CHƠN NHƠN QUẢ

Hồi đó Huyền Trinh bước đến nhà trước, thấy ông già chấp tay xá nói rằng: "Ông đang muốn phước?"

Ông già cười rằng: "Ta là người tu hành nào có đang phước. Huyền Trinh rằng: Ông chẳng lo việc quây, muốn việc đều không, tiêu điều thong thả, chẳng tính chẳng sâu, chẳng chỗ cao thấp tự lòng, chẳng phải là phước sao? Tôi coi trong trần này biết bao nhiêu nhà giàu sang danh lợi mà trọn ngày nhọc lòng lo tưởng, thương vợ mền con không dứt. Tuy nói có phước mà xét lại chưa đang thong thả, duy có cái danh lợi giả dối mà thôi, nào phải như ông chẳng nhiệm việc trần, đang hưởng chỗ không tâm, như vậy thật là Thần Tiên tại thế."

Ông già nghe nói cười lớn rằng: "Cô đã biết chót tiêu điều tu tại là phước, thanh tịnh vô vi là vui, mà sao chẳng học tiêu điều tu tại? Chẳng tìm thanh tịnh không không?"

Huyền Trinh nói: "Tôi chẳng phải không học, vì chưa đang chỗ pháp, tuy muốn tiêu điều mà chẳng đang tiêu điều, muốn thanh tịnh mà chưa đang thanh tịnh đó thôi."

Ông già rằng: "Như cô chịu học thì tôi chẳng tiếc công".

Huyền Trinh nói: "Như ông vui lòng từ bi dạy tôi, nhà tôi ở huê viên có cái "Kiều nguyệt đình" thiết là thanh tịnh, thỉnh ông đến ở đó, bạn tôi mới đang câu học hỏi. Ông già liền gật đầu thuận ý."

Ông già nghe bà Huyền Trinh nói nhằm đạo lý, trong lòng vui mừng liền chịu ở đây. Mã viên ngoại nghe nói lại kêu gia tướng đơn đepsau huê viên chỗ Kiều nguyệt đình sạch sẽ, thỉnh ông vào đó an nghỉ, lại trí một người gia đồng là Trần Khuê hằng ngày đem trà đựng nước. Viên ngoại nói cùng bà rằng: "Ban mình nói chuyện với ông hơn nửa ngày mà chưa biết ông tên họ chi, để tôi hỏi coi. Huyền Trinh rằng: Sách có câu: "Đại ân

bất tạ, đại đức bất danh", nghĩa là ơn lớn chẳng tạ, người đức lớn chẳng tên làm chi; thôi kêu lão Tiên sanh cũng được. Viên ngoại chẳng nghe lại hỏi, bà cảm không được phải để ông đi."

Viên ngoại đến "Kiều nguyệt đình" thấy ông ngồi tịnh trên ghế, Viên ngoại tới trước hỏi rằng: Xin hỏi ông cao tánh đại danh, nhà ở chỗ nào? Vì sao mà đến đây? Hỏi luôn mấy lần thấy ông ngó lên nói rằng: Ta là Vương Trùng Dương, nhà tại Xiêm Tây, ngàn dặm, chẳng từ khổ nhọc, vì người mà đến đây. Mã viên ngoại nghe nói giựt mình nói rằng: Tiên sanh vì tôi mà đến đây? Ông vỗ tay cười rằng: Thiết, vì người ta mới đến đây! Viên ngoại lại hỏi: Như Tiên sanh vì tôi mà đến, ắt cũng có duyên cớ chi? Trùng Dương rằng: Ta đến đây vì cái vạn quán gia tài của người mà đến. Viên ngoại nghe nói nửa cười nửa lo hỏi rằng: Ông vì vạn quán gia tài của tôi mà ông muốn lấy hay sao? Trùng Dương nói: Nếu tôi không muốn thì tới làm chi! Viên ngoại nghe nói mặt tái xanh, trở ra đi liền."

Khi đó viên ngoại ra khỏi "Kiều nguyệt đình" tính thâm trong bụng rằng: Ông này thiết chưa hiểu nổi việc, khi không mà muốn lấy gia tài của ta? Dám mở miệng như vậy! Con nít cũng chẳng dám nói lời đó; đương ấy mà làm sao có đạo đức kia!

Chung về phòng ngồi nghĩ, trong lòng buồn bực chẳng vui. Huyền Trinh thấy viên ngoại biến sắc, biết là bị ông già nói việc chi chẳng vui, liền cười nói rằng: Tôi đã nói trước, biểu đừng đi hỏi cũng không nghe, chắc ông bị điều chi chẳng vừa ý chăng? Hề người quân tử phải có lượng lớn, dung người chế người, việc chi chẳng hiệp ý, xin đừng trách phiền, chớ học theo chí mọn chấp nhứt."

Viên ngoại nghe bà nói mấy câu trong lòng mở giải, nói rằng: Tôi tưởng đâu ông già là người có đạo đức, ai dè ông thiết người tham

tài?

Bà hỏi: Sao mà biết tham tài? Viên ngoại đem việc của ông thuật cho bà nghe: Nói muốn lấy gia tài của ta mới đến đây!

Bà nói: Tiên sanh nói muốn lấy gia tài của mình, chắc có duyên cơ chi, sao ông không hỏi cho minh bạch. Tôi thấy trong sách có câu: Thiên niên điền địa bát bá chủ-nghĩa là ruộng đất ngàn năm thay đổi có hơn tám trăm người. Trong đời, tài sản thiệt là do chí công của Trời Đất, chẳng qua là cho người mượn mà xài chung. Như người biết xài thì hưởng đặng ít chục năm, hoặc mấy đời. Sao gọi là biết xài? Như người có của mà biết xài là thi ân bố đức, giúp kẻ nghèo nần, mua vật phóng sinh, tu kiêu bồi lộ, chôn thầy trôi nổi, làm các điều lành cũng đặng cam một mình, gọi là xài chung một vốn.

Còn người không biết xài thì cũng như mưa đập bông tan gió thổi mây tan, hễ đến tay người này, thì liền trao cho người khác, hoặc không cần kiếm, xài phí, cờ bạc rượu trà, cam để cho nhiều, làm điều trái lẽ. Hoặc cho vay ăn lời nặng mà tổn đức bình sanh. Như vậy làm sao mà hưởng đặng bền? nên của ấy phải đổi đời. Đó là chỗ chí công của Trời Đất, luân phiên xoay trở không ngừng, nghèo đó rồi giàu, thanh đó lại suy, nào có đặng làm chủ ngàn năm bao giờ? Vậy xin ông thức tỉnh.

Khi đó bà Huyền Trinh khuyên chồng rằng: Tiên sanh như muốn lấy cái gia tài của mình, ắt có nguyên cơ. Như hỏi ông nói đặng hiệp lý, mình nên đứng cho ông, hưởng là bạn mình không con cháu, gia tài này ngày sau chưa biết về tay ai. Nói chưa dứt lời, viên ngoại cười rằng: Bà nói đâu việc để làm! Ông bà tôi từ bên tỉnh Xiêm Tây dời qua đến đây, chịu hết thiên tân vạn khổ, mới đặng sự nghiệp này, đâu ta chẳng muốn nữa cũng không dám đem sự khó nhọc của ông bà mà đưa cho người khác. Hưởng nay bạn mình tuổi mới nửa

đời, như đem gia tài cho người rồi, mình còn nửa đời sau lấy chi cho qua ngày tháng, há chẳng làm việc lớn đó sao?

Bà Huyền Trinh nói: Ưống cho ông là người chí trọng phụ mã việc không tỏ thấy. Bạn mình đem gia tài giao cho Tiên sanh là muốn cầu cái đạo trường sanh, cứu đặng cứu huyền thất tổ. Bằng như đặng thông việc đạo thì ta thành Thần Tiên, còn giữ cái gia tài này làm gì? Sách có nói: Một người con tu thành Tiên Phật thì cứu huyền đặng bậc tộc siêu thăng. Như vậy đâu có lỗi với ông bà.

Coi lại đạo siêu hết tông môn thì sánh chẳng bằng vạn quán gia tài này sao?

Viên ngoại nghe bà giảng rồi nói rằng: Lời của bà chẳng phải không tốt, bằng như chẳng thành Thần Tiên? Lời tục có nói: "Vẽ cọp chẳng thành, trở lại giống chó?" rồi làm sao?

Bà nói: Làm người phải có hăng tâm, như không có hăng tâm cũng chẳng khá làm thầy bói, thầy thuốc, hướng hồ học làm Thần Tiên. Như người có chí thì việc ắt thành, không chí thì ngày sau chẳng nên. Tại mình bền cũng chẳng bền. Sách có nói: Thần Tiên vốn thiệt người phạm tâm, chỉ sợ người lòng chẳng chuyên. Bởi tại người chuyên lòng chuyên chí phạm làm tới, có câu chắc đặng. Có câu: Trông dưa đặng dưa, trông đầu đặng đầu, lẽ thương.

Xưa nay Thần Tiên ông nào cũng nhờ thân phạm mà tu thành, nào có sanh ra tự nhiên không học mà đặng biết bao giờ?

Viên ngoại nghe bà nói, gật đầu trả lời: Phải lắm! Phải lắm!

Đến bữa sau viên ngoại tới "Kiểu nguyệt đình" hỏi Vương Trưng Dương rằng: Bữa trước Tiên sanh nói muốn lấy gia tài của tôi, chẳng biết tiên sanh muốn lấy đặng làm chi?

(còn tiếp)

THỰC HỮU THỰC

Nhà thờ Stanton hôm Chủ Nhật 4/10/87 tụ họp đông đủ những khuôn mặt quen thuộc, lại thêm sự hiện diện của một số bạn đợc từ phương xa về đây tham dự khóa 7 Tinh Tâm tại T/V Vĩ Kiên. Buổi thiên chung đợc chấm dứt vào hồi 10:30 và vắng sự hiện diện của Đức Thầy; thay vào đó có Cha Nhân Hòa ra mắt anh em đạo hữu.

Huynh Lạc bước lên máy vi âm giới thiệu sơ qua về Cha Nhân Hòa (qua xác thân huynh Trần Văn Trường), người đã xuất hiện tại T/V Nhân Hòa, Hai Không và tại T/V Vĩ Kiên trong những khóa Tinh Tâm sắp tới. Sau lời giới thiệu, huynh Lạc bước vào phòng riêng, mời Cha ra mắt. Trong dáng điệu ung dung, thoải mái, Cha Nhân Hòa tuổi cười bước ra, tiến lên ghé ngời và gặt đầu chào các đạo hữu hiện diện trong phòng họp. Cha đã gọi tới mọi người một bài huân tử ngắn gọn và nói từ nay sẽ làm việc với từng người một, trao đổi, tìm hiểu chỗ kẹt của họ và giúp họ tiến hóa trên bước đường tu học. Sau đó Cha tuyên bố bắt đầu làm việc và nhường cho bạn đợc phân vân đáp Cha.

Trả lời câu hỏi: "Hiện nay có nhiều Cha, khiến hành giả pháp môn Vô Vi không biết đâu là hữ thực, vậy có bao nhiêu Cha?". Câu trả lời là chỉ có duy nhất một Đấng Tối Cao, là một khối đại linh quang, và tùy thuộc vào sự sáng suốt của hành giả để nhận chân đợc thực hữ.

Căn phòng bỗng nhiên sôi động khi bước vào phần vân đáp của huynh Nguyễn Văn Diễm, với hai chữ nhân Hòa, Chơn Giả. Đôi bên cũng cất cao giọng, kẻ nhận mình là Cha, người phủ nhận hiện tượng tá giả, gây mê tín dị đoan. Giọng nói trầm tĩnh của huynh Diễm với tiếng sang sảng hùng hồn của Cha Nhân Hòa khiến người dự thính đợc dịp khai tâm mở trí. Phòng họp lại thêm sôi động khi bất chợt^{cha} chỉ tay xuống cuối phòng,

đôi đũa một đao hữu ra khỏi phòng họp. Khách dự thính lại đợc lãnh hội thêm bài học về chữ Lễ.

Một vài người đã lên diễn đàn cho rằng Cha quá sân, vờ lời lẽ cha dùng kém thanh nhã. Cha cho biết, Thầy Tâm chỉ xử dụng thanh khí hành đạo, nhưng Cha dùng cả thanh lẫn trước, vì thanh cũng là Cha mà trước cũng là Cha. Có đạo hữu lên tiếng rằng, dù đợc Thầy xác nhận, anh vẫn chưa tin, vì kinh nghiệm bản thân của chính anh đã từng đợc Thầy xác nhận là có luồng điện Di Lạc, nhưng sự thật không phải vậy. Với tinh "ba phải", Thầy chưa hề phủ nhận một danh xưng tá giả vào một đạo hữu nào và do đó, trường hợp Cha Nhân Hòa cũng không khác chi. Để kết luận, đạo hữu này xin đợc chấm dứt hiện tượng tá giả, gây hoang mang cho bạn đợc các nơi và không đứng đường lối tự tu tự tiện của pháp môn Vô Vi.

Cha Nhân Hòa lên tiếng: "Không bắt buộc mọi người phải tin Cha, vì mỗi người đều có sự sáng suốt và thời gian sẽ chứng minh đợc sự chơn giả này. Mang danh Cha là phải chịu trách nhiệm và gặp khổ nạn, những không vì vậy mà Cha chịu lùi bước".

Không khí có phần lắng đọng khi huynh Phạm Hữu Bằng, tuổi cười bước lên máy vi âm, rút khăn tay đưa cho Cha Nhân Hòa lau mồ hôi và nói vài lời giao cảm cùng Cha. Cử chỉ đẹp này đã đợc Cha đợc nhận trong sự thưởng yêu hòa cảm. Một nữ đạo hữu lên phát biểu ý kiến: "Mặc dù chị chưa mở huệ nhãn, nhưng với quan niệm học hỏi nơi mọi giới, chị vẫn ngồi nghe và sẽ thấu nhận những gì bổ ích cho sự tu học của chị.

Vì thời gian có hạn, nên buổi vân đáp tạm chấm dứt vào hồi 12:15 sau vài lời chia tay ngắn gọn của Cha và lời cảm ợc của huynh Nguyễn Minh Hoàng và Lê Văn Lạc.

Phóng viên LTVV

CON ƠI!

Con ơi!

Giáng trần con đã khổ rồi!
Mẹ ban ân điển con thôi lo tu
Cho nên suy nghĩ tiên xu
Phiền lòng không thoát lại ngu tại trần
Con ơi! tạm mượn nghĩa ân
Giữ phần thanh sạch cao tăng tu đi
Lời Mẹ con khắc con ghi
Hưởng về thực chất con thì đạt thông
Hồn con tại thế lông vòng
Thực hành chơn pháp khai tông thiên cổ
Rồi đây cũng phải đến giờ
Hồn con tiên hóa bỏ vợ một mình
Cha ban sắp đặt hành trình
Con tu con tiên con tinh hồn người
Con ơi! Con mở nụ cười
Người người hoan lạc rười rười lòng già
Thường yêu con phải thật tha
Bình tâm học hỏi chan hòa tình thường
Con ơi! cô gắng tạo gương
Tâm con hưởng thưởng yêu thưởng muôn loài
Cho nên học hỏi đua đòi
Đẹp phần tranh chấp tự coi thấp mình
Con là vũ trụ nguyên linh
Sửa mình tiên hóa hành trình Cha ban
Tâm con thực hiện vui ban
Mẹ lo bồi đắp khai mãn đạo tâm
Con ơi! Chơn lý diệu thâm
Tình Cha tình Mẹ tình thâm đạo đời
Luật ban chỉ có Cha Trời
Tâm con thức giác đời đời dựng xây
Xa xưa cho đến ngày nay
Mẹ thưởng Mẹ quý con thay Mẹ hiền
Tại trần con đã tạo duyên
Giữ niềm thanh tịnh vượt xuyên thế tình
Việt Nam đất nước địa linh
Con sanh nơi đó con trình với Cha
Thiên cổ khai triển dọn nhà
Quét phần gian ác dạy hòa nhân thêm
Con ơi! Nhập định đêm đêm
Con mong sớm dứt tạo niềm thường yêu
Con ơi! Mẹ nhớ con nhiều
Con yêu nhờn loại con chịu thế sanh
Con ơi! Con phải thực hành
Trong con có sẵn ngọn ngành thực hư
Con tu tiên hóa như người
Hưởng về thiên nghiệp tuổi cười nở hoa
Con tu mến cảm tình Cha
Mẹ hiền hỗ trợ con hóa tiên lên
Vía hồn tại ngộ vững bền
Con tu con đặc con quên chuyện đời
Thành tâm tự giữ thanh lời
Yếu thường tha thứ đời đời dựng xây

Con ơi! Con nguyện theo Thầy
Dù cho bỏ xác vẫn say đạo mùi
Con ơi! Thức hiền rèn trui
Bền lòng nhìn nhục an vui tâm hồn
Điển thanh chuyển hóa như côn
Pháp Luân Thường Chuyển trở hồn con tu
Thực hành giải tỏa mê mù
Nghiệp trần đeo đuổi con tu con hóa
Lần lần tự bỏ tự xa
Tâm con thanh nhẹ vượt qua khổ nạn
Thế gian cho đến thiên đàng
Do con tự chon khai mãn đạo tâm
Con ơi! Siêu lý diệu thâm
Chỉ đường dẫn lối con tâm con đi
Cảnh đời là bãi trường thi
Giúp con tiên hóa con thì nhân tu
Mắt đời lường gạt tạo ngu
Tâm đời cũng vậy chẳng tu chẳng hóa
Tu hành con phải thật tha
Hưởng về Bên Giác chan hòa tình thường
Con ơi! Mẹ lại khóc thường
Nhớ con giây phút có đường không đi
Tâm con vẫn ngại vận nghi
Không lo thực hiện chẳng thi được nào
Con ơi! Lệ chảy tuôn trào
Mong con thức giác bước vào căn khôn
Thầy con xem xét phần hồn
Vấn than cũng Mẹ tâm con chẳng hóa
Thầy con cực nhọc thiết tha
Thâu đêm tu luyện đổ tha tại trần
Con thưởng Cha Mẹ một phần
Thường Thầy gánh vác giải lần nghiệp tâm
Lệ rơi! Người đã khóc thâm
Vì con Thầy khổ phải tâm đến nơi
Chịu con ở khắp góc Trời
Khuyên con từ bỏ những lời tham sân
Thực hành chánh pháp gọt phần
Không nghe ma quỷ tạo phần trước ô
Thầy con thực hiện Nam Mô
Giúp con tiên hóa đẹp mô nội tâm
Giải bày nguyên lý siêu âm
Giúp con học hỏi giữ tâm thanh hòa
Sánh bằng nguyên lý tình Cha
Dạy con tháo gỡ hiểu xa đạt gần
Mẹ thưởng Mẹ khóc bao lần!
Mong con sớm hồi khai tầng pháp quang
Đến đây Mẹ tạm ngưng bàn
Mong con thức giác khai mãn đạo tâm
Bên Trên Cha Mẹ đang tâm
Cho con thức giác duyên thâm trở về

Montréal, ngày 16/7/87

LSH

TRUNG THU TẠI T/V VĨ KIÊN

T/V Vĩ Kiên tối nay nhộn nhịp khác thường, tốp đang dợt lại lần cuối bản ô hô! ô hô!, tốp chạy lăng xăng bày biện bánh trái, để chút nữa đây các thiên sinh sẽ cùng Thầy và Cha đón chị Hằng.

Đúng 8 giờ tối, anh Lạc kêu gọi mọi người sắp hàng ngay ngắn, để chuẩn bị làm lễ rước đèn Trung Thu. Hai hàng nam nữ riêng biệt, từ các cụ ngoài lục tuần cho đến các anh các chị mọi lứa tuổi, tay cầm một cây nến, hân hoan chờ đợi rước lễ, trên nét mặt rạng rỡ, hồn nhiên như những đứa trẻ ngây thơ, dù hiện tại trên đầu nhiều người đã hai màu tóc.

Thầy và Cha ngồi trên hai chiếc ghế ở một đầu sân, trước mặt là 4 ngọn nến trắng cháy sáng, các thiên sinh lần lượt theo hai hàng nam nữ, tiến đến trước mặt Ngài, mỗi ngọn nến của mình vào 4 cây nến đó, rồi cùng Thầy và Cha đi 3 vòng quanh T/V. Sau đó tất cả tắt nến và đi thêm 3 vòng nữa, vừa đi vừa niệm Phật.

Dưới ánh trăng thanh nhẹ, đoàn người lũ lượt nối gót nhau đi, mắt chăm chú nhìn vào ngọn nến trên tay, cố gắng giữ cho ngọn linh đăng của mình không bị tắt. Nhìn những ngọn lửa nhỏ lung linh trước gió, lúc như muốn tắt, khi tỏa sáng ngời, có người đã ví cuộc rước lễ này như một cầu kết của căn khốn vũ trụ: Đại Hôn Cha là một khối linh quang, đã phân thân thành những tiểu linh quang cho xuống thế học hỏi để tiến hóa. Những linh căn này mới xuống trần, còn trong sáng, như những ngọn nến vừa được mỗi từ ngọn nến trước mặt Thầy và Cha. Nhưng cứ trần rồi nhiễm trần, ánh linh quang mờ mịt, khi sáng khi lu, như những lúc đi vòng quanh T/V và gặp gió lâm ánh nên chao qua chao lại. Nhưng những ai vẫn nuôi ý chí tiến hóa, muốn trở về nguồn cội để hợp nhất cùng Cha, vẫn cố gắng vươn lên trong nghịch cảnh, trong cam go thử thách, để rồi đạt được tâm như ý nguyện.

Buổi rước lễ thật vô cùng ý nghĩa.

Những bước chân bước đi trong tâm thức vang lên tiếng niệm Phật xen lẫn với những tiếng cười khúc khích trẻ thơ. Mọi người như sống lại thời thơ ấu. Chẳng còn tranh chấp, ty hiềm, bè phái. Tất cả đã cùng nhau về đây, quay quần bên Thầy bên Cha chung hưởng những giờ phút tha thứ và thương yêu hòa cảm.

Sau màn rước đèn là phần dâng bánh và trà, trong điệu sáo du dương của chú cuội Vương Kiệt, hằng nga Vân Khanh bước ra hai tay dâng đĩa bánh và trà lên Thầy và Cha. Sau đó là các tiên cô bưng bánh tới mời các thiên sinh háo hức "trụ tâm" vào khay bánh đang tiến về phía mình. Có vài đạo hữu quá nhanh tay lấy bánh khiến các tiên cô phải "cự" là chỉ được một miếng thôi, còn để dành phần người khác.

Bài huấn tử ngắn gọn của Thầy làm vài người tức tở. Nhưng sau đó thanh điếu lại tràn ngập vui tươi, khiến họ quệt nước mắt và tiếp tục cuộc vui ngày Rằm.

Phần văn nghệ được tiếp tục bên trong, phòng họp với những bài ca về Tết Trung Thu, và sau đó kết thúc bằng một vở kịch ngắn với sự góp mặt của nhóm Vô Minh và Cha Nhấn Hòa.

Ước gì ngày nào cũng là ngày Tết Trung Thu như đêm nay với những thương yêu, tha thứ và cởi mở, thì chắc chắn thế gian này sẽ là thiên đàng tại thế.

Cali, ngày Rằm 87
Dung

TRUNG THU THỨC TÂM

(Phỏng theo bản nhạc "Tết Trung Thu")

Tết Trung Thu ba má ngồi quanh con
Con đứa nào cũng muốn quay về
Vì ham mê sắc quyền lợi danh
Muôn kiếp rồi cứ hứa sống hoài
Thiên khai tâm ba má mừng hết lớn
Lập tam công ta ráng hành trời chết
Mau tiến về hiệp với Cha lành./.

Khóa 7/Vĩ Kiên

PHÁT TÂM TU THIÊN

PHÁT đạt tâm linh thấu cảnh huyền
TÂM hành chơn pháp tử tâm xuyên
TU thân sửa tiến vào chơn thực
THIÊN định triển miên ngộ pháp truyền.

Pháp truyền chơn lý siêu nhiên
Tâm không tử đạt giải phiền giải mở
Chẳng còn lý luận giác giở
Thiên cỏ sắp sẵn giải mở cõi trần
Thực hành tử nguyện góp phần
Qui không chánh pháp lần lần tiến lên
Thanh không hòa cảm vững bền
Qui nguyện giếng mối tạo nên vững tu
Đẹp mê phá chấp giải mù
Bước vào thanh tịnh trũng tu hoài hoài
Căn khôn vũ trụ miết mai
Giải thông đời đạo tiến hoài không ngừng
Thực hành khai mở từng bưng
Trong không mà có tiến từng phút giây
Cảm thông nguyện khí mưa máu
Dây cọng luyện tấp đêm ngày thặng hoa
Chẳng còn lý luận ta bà
Giải thông đời đạo chan hòa tình thường
Mặt mây lóng lánh nhử gương
Cảnh dãi quang chiếu yếu thông muôn loài
Bình tâm học hỏi hoài hoài
Minh tâm kiên tạnh trần ai chẳng còn.

8

Nhân hoa, ngày 13-9-87

THANH ĐÌNH

Thanh đình trúc triển tâm thanh tịnh
Xem cảnh nhớ Trời lý giải minh
Van nẻo qui nguyện chung một mối
Tâm bình tử đạt lại càng minh

HỒNG KIỆU

Hồng Kiêu thác chảy nước rung rinh
Đóng góp xây thành cảnh địa linh
Rung động chơn hồn gây cảm động
Nhở hiển xây dựng đạo bưng minh

NIỆM HÀNH

Một bước chân đi một niệm hành
Nhờ thưởng Trời Phật ý thanh thanh
Qui nguyện một mối tâm hành đạo
Thanh tịnh hành thông rõ thực hành

NHÀ MÁT

Nhà mát ai xây đẹp như vầy
Tử thông bát đạt ý vet mây
Rừng xanh quán xuyên tình giao cảm
Rõ lẽ Trời ban độ thân này

TRANG THỬ TÍN

Xin trả lời huynh Đào Ngọc Tuấn:
1) Khi làm phép Soi Hôn có cần kéo chân mí mắt ra không?

Khi làm phép Soi Hôn thì phải kéo chân nhẹ mí mắt, vì lúc đầu mới soi Hôn các giây thân kinh còn yếu, mắt dễ bị giút, kéo chân nhẹ cho điện tung lên bộ đầu. Hai ngón tay trở phải chân nhẹ lên măng tang, chỗ hai đường gân, khi mình cần mạnh thấy nó nổi lên, đó là đúng huyết. Nhưng luôn nhớ tập trung trên đỉnh đầu và nhìn ra giữa hai chân mày.

2) Thiên môn (hạ Đào Thành) có phải ngay giữa đỉnh đầu không?

Thiên môn là ở ngay giữa đỉnh đầu, tu lâu sẽ thấy nó lồi lõm trên đỉnh đầu và một thời gian sau, bộ đầu sẽ mở ngay chỗ đó. Lấy tay sờ thì sẽ thấy. Còn ngay xoay óc là không đúng.

3) Có thể làm Pháp Luân Thường chuyên liên được không?

Phải từ từ, phải khai thông hạ giới (từ rún xuống) để giải bớt đục. Nếu làm Pháp Luân Thường chuyên và Thiên định mà bộ đầu chưa mở và được rút đi lên, thì nó sẽ dội trở xuống tạo thêm đục. Cho nên soi Hôn để khai mở bộ đầu, chiếu minh để ổn định ngũ tạng, đồ ăn hằng ngày cũng như giải trước và tã khí. Tốt nhất là hành 6 tháng rồi mới tập Pháp Luân và Thiên Định.

4) Bắt đầu công phu, bỏ măn ăn chay, mệt mỏi và rã rời. Tại ăn chay trường hay không?

Phải từ từ, lúc đầu 10 ngày rồi đến 15, 20, 25, sau đó mới trường chay thì tốt hơn. Nhưng quan trọng là ý chí lúc nào cũng hướng thượng. Khi pháp luân chiếu minh hít đầy đủ và đúng, thì ăn chay trường vẫn khỏe.

5) Sau một tháng công phu, tánh xấu còn, mà còn bộc phát dữ dội. nhất là nữ sắc.

Cho nên đục tọc bất đạt, tu là đời đời kiếp kiếp, cho nên phải từ từ. Vì luồng điện nó tung lên bộ đầu mà chưa thông, nó dội trở xuống, thì đương nhiên sẽ cố đọng ở hạ giới và cảm thấy khó chịu, dễ sanh đục. Phải từ từ hành chiếu minh nhiều lần và soi hôn lâu hơn, từ 10 đến 15 phút, thì một thời gian sẽ bớt. Khi thờ không nên đè nén quá, dứt hơi, thì đó là hít sai, dễ tạo đục lăm.

Ước mong phân giải đáp trên đây giúp ích cho huynh trong việc thực hành Pháp lý Vô Vi. Thân chúc huynh thân tâm an lạc.

Thân kính

MỘC KIÊU

Công dầy cửa đẽo tử đắp xây
Tạo sẵn đường đi giúp hăng ngay
Kẻ lại người qua càng thám thía
Hiệp cũng chơn giác cảm vui vầy

NHÀ SƯỜI

Hy sinh đốt cháy thanh âm khi
Họa cảm vui say độ hợp thì
Âm áp ban vui chung lý đạo
Ngâm câu thanh tịnh đạt thành thì

CỘC THIÊN I:

Cộc thiên hỗ trợ luyện tâm linh
Thanh tịnh bình tâm sống một mình
Qui Phật nhờ Trời tình giao cảm
Thực hiện bình tâm cảm cảm minh./.

